Petri hyspani

ri. ꝯ pt esse subiectū ꝓpōnis. Añs pꝫ dicēdo magistri ē gti casus. mgr̄o ē dti casus. Ꝺōm ꝙ magistri ꝛ mgistro in dictis exēplis. ponunẜ quodāmo do materialiter. ꝛ sunt veri nti casus. s. in suppōne ꝑsonali. ꝛ qñ ponuntur ꝟcatiue. tūc mgr̄i est gti casus ꝛ mgr̄o dti casus. Et qñ dr̄. si in dictis exē plis ecēnt nti casus ꝓpōnes ille nō deberent ꝯcedi tanꝗ̄ vere. Ꝺōm ꝙ ille ꝓpōnes ꝛ ꝯsimiles ꝯcedūẜ ꝓut subiecta supponūt nō ꝓ se. sed ꝓ suo simili supponēte ꝑsonaliter in alia ꝓpōne. vt hic liber ē magistri. dedi magistro

Ar. In suppositōne ꝑsonali ꝛ vbi capiunẜ ꝟcatiue obliqui supponūt et sunt subiecta ꝓpōm. Probaẜ sorte currere est possibile. ibi actūs ē suppositū. Ꝺōm ꝙ actūs hic ꝓ se nō reddit suppositū. sed cū infinitiuo supplet vicē nti. ꝛ vocaẜ dictū in grāmatica. Et qñ replicaẜ hoc totum sortē currere est suppositum. ꝯ ꝛ quelibet pars. ꝛ ꝑ ꝯñs obliquus per se supponit. Ꝺōm ꝙ totū dictū supponit capiendo totū cathegorematice pro integro. ꝛ non syncathegorematice pro qualibet parte.

☞ Ar. Illius ꝓpositionis cuiuslibet hoīs asinus currit obliquus ē subiectū. ꝯ ꝛc. Ꝺōm ꝙ huiꝰ ꝓpōnis duplex est subiectū. s. enunciatōnis ꝛ distributōnis. mō subiectū distributōis bñ pt eē obliquꝰ. sꝫ nō enūciatōis. Et qñ dr̄. dicēdo iohānē legere. obliquꝰ ē subiectū enūciatōis. Ꝺōm ꝙ illa orō nō ē ꝓpō apud logicū. qꝛ ibi nō poniẜ ꝟbū ꝑsonale finiti modi.

Verbum est vox significatiua ad placitum cū tp̄e. cuius nulla pars sepata aliquid significat finita ꝛ recta. Cum tempore ponitur ad differentiam nominis. qđ significat sine tēpore. Finita ponitur ad drām verbi infiniti. vt nō currit. nō laborat. que nō sunt verba apud dyalecticū. Recta ponitur ad drām verborū obliquorū. vt currebat cucurrit que nō sunt verba ꝟm dyalecticū. sed verba obliqua. Vñ solū verbū pñtis tp̄is indicatiui modi dr̄ esse verbuꝫ ꝟm dyalecticū. Omnia aūt alia verba eiusdē modi ꝛ aliorū modorū dicuntur verba obliqua. Omnes aūt alie differentie ponūẜ hic in verbo eadē rōne qua in nomine ponebanẜ.

Premissa ꝑte materiali ꝓpōnis q̄ ꝟcat ꝑ modū sube. q̄ ē ꝓpōnis subiectū hic ꝯñr determiat de alia ꝑte scꝫ formali. q̄ est ꝟbū qđ ꝟcat actū a tali suba egrediētē. ꝛ ē p̄dicatū enūciatōis. Dicēs Verbū ē vox ꝟcatiua ad placitum cū tp̄e ꝛc. Exponit illā definitōem sicut p̄cedentē vide textū.

Ar. Utrū definitio ꝟbi sit ꝯueniens et bona. Ꝺōm ꝙ sic. vtꝫ ꝑ eiꝰ declaratōnem. qꝛ vox poniẜ ꝓ genere. ꝛ ꝑ hoc dꝫ intelligi ꝙ h̄ definiẜ ꝟbū vocale. Addiẜ (ꝟcatiua). i. apta nata significare (ad placitū) sp̄e p̄mi instituentis vel vniꝰ totius cōitatis (cū tp̄e). i. cū p̄ncipali ꝟcato importando aliquā drām tp̄is determiatā (cuiꝰ nulla ꝑs sepata). i. sepatim in